ความเมตตาของท่านนบีต่อชาวมุสลิม

[ไทย – Thai – تايلاندي]

ดร.รอฆิบ อัส-สิรญานีย์

แปลโดย : อับดุลอาซีซ สุนธารักษ์

ตรวจทานโดย : ซุฟอัม อุษมาน

ที่มา : เว็บไซต์ **www.rasoulallah.net**

2014 - 1436

IslamHouse.com

رحمته ﷺ بالمسلمين

« باللغة التايلاندية »

د. راغب السرجاني

ترجمة: عبدالعزيز عبدالقادر

مراجعة: صافي عثمان

المصدر: موقع نصرة سيدنا محمد رسول الله

www.rasoulallah.net

2014 - 1436

IslamHouse.com

ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ผู้ทรงเมตตา ปรานียิ่งเสมอ

ความเมตตาของท่านเราะสูล ﷺ ต่อชาวมุสลิม

แน่นอนว่า ความเมตตาของท่านเราะสูล ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ต่อบรรดาผู้ศรัทธานั้นมากมายนักเกินกว่าจะเขียนบรรยายเป็นรูปเล่มได้ หากจะสนทนากันอย่างละเอียดทุกระเบียดนิ้วถึงความเมตตาในชีวประวัติของท่าน ทว่า เป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญยิ่งที่เราจะต้องนำเสนอบางตัวอย่างออกมาเป็นหัวข้อในแผ่นกระดาษอันจำกัดนี้ และในประเด็นที่เรากำลังสนทนากันจะต้องใช้เวลามากมายนักปีแล้วปีเล่าก็คงไม่เพียงพอที่จะศึกษาและนำเสนอถึงสัญลักษณ์แห่งเมตตาของท่านเราะสูล ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ที่มีต่ออุมมะฮฺของท่านได้

เพื่อเป็นการแสดงถึงความยิ่งใหญ่แห่งเมตตาธรรมของท่านเราะสูล ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ที่มีต่อผู้ศรัทธานั้น อาจเป็นการเพียงพอที่เราจะเสนอคำยืนยันถึงความเมตตานี้

มิใช่เฉพาะจากผู้ที่ร่วมสมัยกับท่าน หรือผู้ที่รู้จักท่านเท่านั้น ทว่ามันคือการยืนยันของพระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงอานุภาพและเกรียงไกร ในคำภีร์อัลกุรอาน เพื่อเป็นที่ใคร่ครวญของผู้ศรัทธา และถูกเก็บรักษาตราบจนถึงวันแห่งการตัดสิน!

พระองค์อัลลอฮฺ ตะอาลา ได้ดำรัสว่า :

﴿لَقَدْ جَاءكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُم بِالْمُؤْمِنِينَ رَؤُوفٌ رَّحِيمٌ﴾ [التوبة : ١٢٨]

ความว่า

“แท้จริงเราะสูลท่านหนึ่งจากหมู่พวกเจ้าได้มาถึงพวกเจ้าแล้ว ซึ่งเป็นผู้กังวลในสิ่งที่พวกเจ้าได้รับทุกข์ เป็นผู้ห่วงใยในพวกเจ้า เป็นผู้มีเมตตา ผู้กรุณาสงสารต่อบรรดาผู้ศรัทธา” (อัต-เตาบะฮฺ : 128)

เมื่อเราใคร่ครวญพิจารณาคำยืนยันของอัลลอฮฺข้างต้น จะพบการใช้คำและสำนวนที่ต่างกันออกไป อันบ่งบอกถึงความเมตตาที่ยิ่งใหญ่ของท่านเราะสูล ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ทั้งที่หากระบุเพียงคำเดียวก็เพียงพอแล้ว

แต่ที่ระบุเอาไว้อย่างหลากหลายก็เพื่อเป็นการยืนยันที่หนักแน่นนั่นเอง

ความเมตตานี้คือเมตตาที่ยิ่งใหญ่อันหาที่เปรียบมิได้ คือแก่นสูงสุดแห่งเมตตาธรรม กระทั่งพระองค์อัลลอฮฺทรงดำรัสในอัลกุรอานว่าเราะสูลนั้นเป็นผู้ใกล้ชิดกับบรรดาผู้ศรัทธามากกว่าตัวพวกเขาเองซะอีก

พระองค์ได้ดำรัสว่า :

﴿ ٱلنَّبِيُّ أَوۡلَىٰ بِٱلۡمُؤۡمِنِينَ مِنۡ أَنفُسِهِمۡۖ ﴾ [الأحزاب : ٦]

ความว่า "นบีนั้นใกล้ชิดกับผู้ศรัทธายิ่งกว่าตัวพวกเขาเสียอีก" (อัน-อะหฺซาบ : 6)

และท่านเราะสูล ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้ให้ความกระจ่างของความหมายนี้ไว้ และท่านได้แบกรับภาระอันยิ่งใหญ่สืบเนื่องจากหน้าที่ดังกล่าว

ที่ได้รับมอบหมายจากอัลลอฮฺ ท่านศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า :

«مَا مِنْ مُؤْمِنٍ إِلَّا وَأَنَا أَوْلَى بِهِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، اقْرَءُوا إِنْ شِئْتُمْ ﴿ ٱلنَّبِيُّ أَوْلَىٰ بِٱلْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنفُسِهِمْۖ ﴾ فَأَيُّمَا مُؤْمِنٍ مَاتَ وَتَرَكَ مَالًا فَلْيَرِثْهُ عَصَبَتُهُ مَنْ كَانُوا، وَمَنْ تَرَكَ دَيْنًا أَوْ ضَيَاعًا فَلْيَأْتِنِي فَأَنَا مَوْلَاهُ» [رواه البخاري : ٢٢٦٩، عن أبي هريرة.]

ความว่า "ไม่มีผู้ศรัทธาคนใด เว้นแต่ฉันคือผู้ที่ใกล้ชิดต่อเขามากที่สุดทั้งในดุนยาและอาคิเราะฮฺ พวกเจ้าจงอ่านเถิดหากประสงค์

﴿ ٱلنَّبِيُّ أَوْلَىٰ بِٱلْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنفُسِهِمْۖ ﴾

"นบีนั้นใกล้ชิดกับผู้ศรัทธายิ่งกว่าตัวพวกเขาเสียอีก"

ดังนั้นผู้ศรัทธาคนใดเสียชีวิตและได้ทิ้งทรัพย์สินไว้ ก็ให้ญาติสนิทของเขามารับไป และผู้เสียชีวิตใดได้ทิ้งหนี้สินหรือภาระที่ต้องดูแล เขาจงมาหาฉัน เพราะฉันคือผู้ใกล้ชิดเขา" (รายงานโดย อัล-บุคอรีย์ 2269)

ความเมตตาของท่านช่างมากมายและกว้างขวางเหลือเกิน....

ท่านได้ประกาศอย่างชัดแจ้งแล้ว สำหรับผู้ศรัทธาคนใดเสียชีวิตลงและได้ละทิ้งมรดกไว้ แน่นอนมันย่อมเป็นสิทธิของญาติผู้ใกล้ชิดของเขา แต่เมื่อใดผู้เสียชีวิตนั้น มีหนี้สิน หรือทิ้งลูกหลานไว้ไม่มีคนดูแล ท่านเราะสูล ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม จะเป็นผู้รับภาระหนี้สินดังกล่าวและคอยอุปการะครอบครัวของเขาไว้แทน

นี่คือความเมตตาที่ไม่เคยปรากฏมาก่อนบนโลกใบนี้ และหาที่เปรียบมิได้ ท่านไม่เคยเอาเปรียบและฉกฉวยจากผู้ศรัทธา แต่ตรงกันข้าม ท่านนั้นค่อยแบกรับปัญหา ความโศกเศร้าของพวกเขาไว้ และคอยติดตามพวกเขาอยู่ตลอด ... **จะมีใครไหมที่จะคอยแบกรับและมีเมตตาเฉกเช่นท่านผู้นี้ ?**

นี่คือเมตตาที่ปราศจากซึ่งกิเลสตัณหา ปราศจากซึ่งผลประโยชน์ที่แอบแฝงอยู่เบื้องหลัง

ท่านเราะสูล ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้อุทิศชีวิตของท่านเพื่อดูแลและเอาใจใส่ต่อประชาชาติของท่า

น แม้ว่ามีคนจำนวนไม่น้อยที่ฝ่าฝืนและต่อต้านท่าน แต่ท่านยังคงดำเนินบนแนวทางแห่งเมตตาและใส่ใจอย่างต่อเนื่องในการปกป้องและดูแลพวกเขา ท่านเราะสูลุ้ลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวว่า :

«إِنَّمَا مَثَلِي وَمَثَلُ النَّاسِ كَمَثَلِ رَجُلٍ اسْتَوْقَدَ نَارًا، فَلَمَّا أَضَاءَتْ مَا حَوْلَهُ جَعَلَ الْفَرَاشُ وَهَذِهِ الدَّوَابُّ الَّتِي تَقَعُ فِي النَّارِ يَقَعْنَ فِيهَا، فَجَعَلَ يَنْزِعُهُنَّ وَيَغْلِبْنَهُ فَيَقْتَحِمْنَ فِيهَا، فَأَنَا آخُذُ بِحُجَزِكُمْ عَنِ النَّارِ وَهُمْ يَقْتَحِمُونَ فِيهَا» [رواه البخاري : ٦١١٨، ومسلم : ٢٢٨٤، وابن حبان : ٦٤٠٨]

ความว่า

“อุปมาฉันและผู้คนทั้งหลายประหนึ่งชายผู้จุดไฟขึ้น ครั้นเมื่อไฟลุกโชนและส่องสว่างโดยรอบ ก็เริ่มมีแมลงเม่าและสัตว์เหล่านี้เข้าใกล้กองไฟ ในขณะที่เขารีบปัดป้องมันให้พ้นจากเปลวไฟนั้น แต่มันมีจำนวนเยอะเกินที่จะเอาอยู่และมันยังคงกรูเข้าไปในกองไฟนั้นไม่หยุดหย่อน และฉันก็คือคนที่คอยกระชากเอวพวกท่านให้ออกจากไฟนรก ในขณะที่ผู้คนก็ยังคงเข้าหาไฟนรกอยู่อย่างไม่หยุดหย่อน”

(รายงานโดย อัล-บุคอรีย์ : 6118, มุสลิม : 2284, อิบนุ หิบบาน : 6408)

เช่นนี้แหละคือชีวประวัติของท่านเราะสูล ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม และเพื่อเป็นการศึกษาและทำความรู้จักถึงเมตตาอันยิ่งใหญ่ที่มีต่อผู้ศรัทธา ซึ่งเป็นเรื่องอันสวยงามนี้ ต่อไปเราจะนำเสนอแบ่งเป็นหัวข้อต่างๆ ห้าบทด้วยกันได้แก่ :-

บทที่หนึ่ง : เมตตาธรรมของท่านเราะสูลศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ที่มีต่อผู้อ่อนแอ

บทที่สอง : เมตตาธรรมของท่านเราะสูลศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ที่มีต่อผู้พลาดพลั้งทำผิด

บทที่สาม : เมตตาธรรมของท่านเราะสูลศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ที่มีต่อประชาชาติของท่านในด้านประกอบศาสนกิจ

บทที่สี่ : เมตตาธรรมของท่านเราะสูลศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ที่มีต่อประชาชาติของท่านโดยภาพรวม

บทที่ห้า : เมตตาธรรมของท่านเราะสูล ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม วะสัลลัม ที่มีต่อผู้ศรัทธาขณะมีชีวิตและหลังเสียชีวิตไปแล้ว

บทต่างๆ เหล่านี้เป็นการนำเสนอเพียงบางเหตุการณ์แห่งเมตตาธรรมของท่านเราะสูล ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม เท่านั้น ซึ่งเป็นไปมิได้หากจะรวบรวมทุกเหตุการณ์ไว้ในรูปเล่มนี้ ขอพระองค์อัลลอฮฺโปรดประทานความสำเร็จและการตอบรับด้วยเถิด ...

ที่มา

http://www.rasoulallah.net/index.php/ar/articles/article/14559